

SVENSKA KOMPLETT

LÄSNING OCH LÄSFÖRSTÅELSE

Seniorernas hemlighet

Jonny Lindén

NA
FÖRLAG

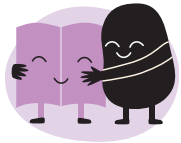
SVENSKA KOMPLETT

LÄSNING OCH LÄSFÖRSTÅELSE

Seniorernas hemlighet

Jonny Lindén

NA
FÖRLAG

VAR SNÄLL, ALLTID.

Utgiven av NA Förlag AB, Malmö
www.naforlag.se

© NA Förlag AB
Andra upplagan, första tryckningen

Produktion: NA Förlag
Författare: Jonny Lindén
Omslag: Nikki Schmidt

ISBN: 978-91-89565-12-8
Tryck: Print Best, Estland 2022

Detta verk är skyddat av upphovsrättslagen.
Kopiering, utöver lärares begränsade rätt att kopiera för undervisningsbruk, är förbjuden.

Till den här boken finns en kostnadsfri PDF som man kan ladda ner från www.naforlag.se.

PDF:en innehåller läsförståelsefrågor till varje kapitel. Frågorna är indelade i olika nivåer:

- Hitta svaren i texten.
- Lista ut svaren med hjälp av texten.
- Vad tycker du?/Vad tror du?

Det finns även varierande extrauppgifter – illustrera, skriv egen text, gör en serie m m.

Längst bak i PDF:en hittar du facit och underlag för att föra protokoll på elevernas förmågor vad det gäller läsförståelse.

1

– Kom igen, Erik! Sätt den nu då!

Erik hörde knappt vad tränaren skrek åt honom. Han hade fullt fokus på bollen framför sina fötter. Att alla runt honom hade stora förväntningar på att han skulle lyckas, var inget som störde. Han befann sig i sin egen värld nu, i sin egen bubbla. Det var bara han och bollen.

Han hade ryckt ifrån motståndarnas sista försvarare. Som så många gånger förut, var han helt ensam, med endast målvakten som enda hinder. Det var bara sekunder kvar av matchen.

Det här blir enkelt! tänkte Erik när han

tittade upp mot målvakten, som kom rusande mot honom. Erik stannade upp och lät bollen hamna framför sin högerfot. Med stor vana breddade han bollen till vänster om målvakten.

Leende, vände han tillbaka mot mitt-cirkeln. Han sträckte upp högerarmen för att fira sitt femtonde mål för säsongen. Ännu en gång hade han avgjort en match för sitt lag.

– Men vad gör du, Erik?!

Erik tittade förvånat på sin tränare, Marcus. Han såg ju nästan arg ut.

En ilning av obehag for genom Erik. Han vände sig om och tittade mot motståndarnas mål. Genast förstod han varför Marcus undrade vad han höll på med. Han hade inte avgjort matchen – inte gjort något mål. Istället hade målvakten gjort en helt otrolig

räddning på Eriks skott. Målvakten hade visserligen lämnat retur på sin räddning. Men eftersom Erik redan hade vänt ryggen till, så upptäckte han inte den andra chans som uppstod.

Istället hann domaren blåsa av matchen.

0–0 – bara en poäng istället för tre.

– Förlåt, Erik!

Erik kände en arm som lades runt hans axlar. Det var Marcus som kommit fram till honom efter att lagen hade tackat varandra och domaren för matchen.

Marcus fortsatte:

– Förlåt att jag skrek åt dig. Jag blev bara så frustrerad, när vi inte fick till den sista chansen till seger. Det är ju sådant som händer, skrattade han. Världen går inte under för det.

Erik blev lättad. Ett kort ögonblick trodde

han att han skulle få skäll av Marcus. Men Erik visste ju att Marcus aldrig skällde eller blev sur på någon av sina spelare. Tvärtom – han öste mycket och ofta beröm över killarna i laget. Han engagerade sig alltid i spelet, och då kokade det över ibland. Men det försvann alltid lika snabbt som det hade kommit.

Eriks tankar var redan på annat håll. Nu gällde det att byta om och duscha snabbt.

•••

– Hej då! ropade han till sina lagkompisar och sin tränare.

Erik hade lovat Caroline att skynda sig. Hennes älskade katt, Nelly, hade varit försvunnen i en vecka nu. Han skulle hjälpa henne att leta efter Nelly idag.

2

– Mamma! Säg till Max!

– Vad är det nu då?! ropade mamma från övervåningen.

– Max tar all mjölk! skrek Caroline från köket.

– Att man aldrig får lov att duscha i lugn och ro, muttrade mamma Maria. Med en badhandduk runt kroppen och en annan handduk som en turban runt huvudet, studsade hon nerför trappan till de båda syskonen vid köksbordet.

– Ha ha, vad rolig du ser ut, mamma! skrattade Max.

– Mamma! Jag har jättebråttom! Erik

kommer hit om en liten stund. Max ger mig inte mjölken till flingorna.

– Hon ljuger! försvarade sig Max med sin allra fjäskigaste röst och hundvalpsaktiga blick mot mamma.

Caroline kände hur hon kokade inombords och hur hennes ansikte blev rött av ilska. Hon älskade sin lillebror, men ibland var han bara för mycket. Han var åtta år, och han visste mycket väl hur man fjäskade och spelade gullig, för att slippa få skäll av mamma eller pappa.

Maria hade varit med om sådana här situationer hundratals gånger.

Den här gången orkade hon inte diskutera eller resonera med sina barn.

– Max! Ge mjölken till Caroline! Ditt glas är redan fullt. Ät nu er frukost, utan att reta varandra. Jag har inte tid att reda i ert bråk.

Nu måste jag bli klar, så vi kan åka så fort som möjligt. Pappa håller precis på att packa in grejerna i bilen.

Caroline tittade triumferande på Max. Den här gången lyckades inte lillebrors ”gulle-gull-taktik”.

Maria stannade halvvägs upp i trappan:

– Caroline, du har inte ångrat dig? Är du säker på att du inte vill följa med till Liseberg? Klarar du dig verkligen ensam, hela dagen?

– Men jag ska inte vara ensam. Erik kommer snart. Vi måste försöka hitta Nelly. Lördag är en perfekt dag att göra det på. Då kan man lättare fråga folk, om de har sett henne. De flesta är lediga och hemma.

Caroline hade rätt. Förutom att det var lördag, så var det också mitten av augusti. De flesta hade redan avverkat sina

semesterresor för den här sommaren. Nu var det bara drygt en vecka kvar tills skolan startade sin hösttermin.

Ett minne for snabbt genom Carolines huvud. Det var för ett år sedan, när de skulle börja i fyran. Alla i klassen hade precis satt sig på sina nya platser i det nya klassrummet. Allt var nytt och annorlunda. Till och med läraren var ny. De hade snabbt lärt känna och gilla sin nya fröken, Anna.

Men det hon mindes starkast, var Erik. Hon kom ihåg hur klassrumsdörren försiktigt hade öppnats. Alla vände sina blickar ditåt. Där stod en blyg och rodnande Erik. Han var precis nyinflyttad till stan och skulle börja i 4B, deras klass. Caroline fattade genast tycke för honom. Inte så att hon blev kär i honom. Men han såg så ensam och snäll ut.

När de båda upptäckte att de bodde på samma gata, tog det inte lång tid förrän de blev kompisar – riktigt bra kompisar.

•••

– Caroline! Erik är här nu!

Caroline hade varit så djupt inne i sina egna tankar, att hon inte hört att dörrklockan hade ringt.

– Hallå! Caroline! fortsatte pappa, som hade släppt in Erik.

– Ja, jag hör dig! Du behöver inte skrika. Erik, du kan komma och sitta hos mig, tills jag har ätit färdigt.

Erik slog sig ner på stolen intill Caroline:

– Jag som skyndade mig så fort jag kunde efter matchen ... och så är du inte ens klar!

– Hej då! Lycka till med letandet idag då, ropade mamma stressat och skyndade ut